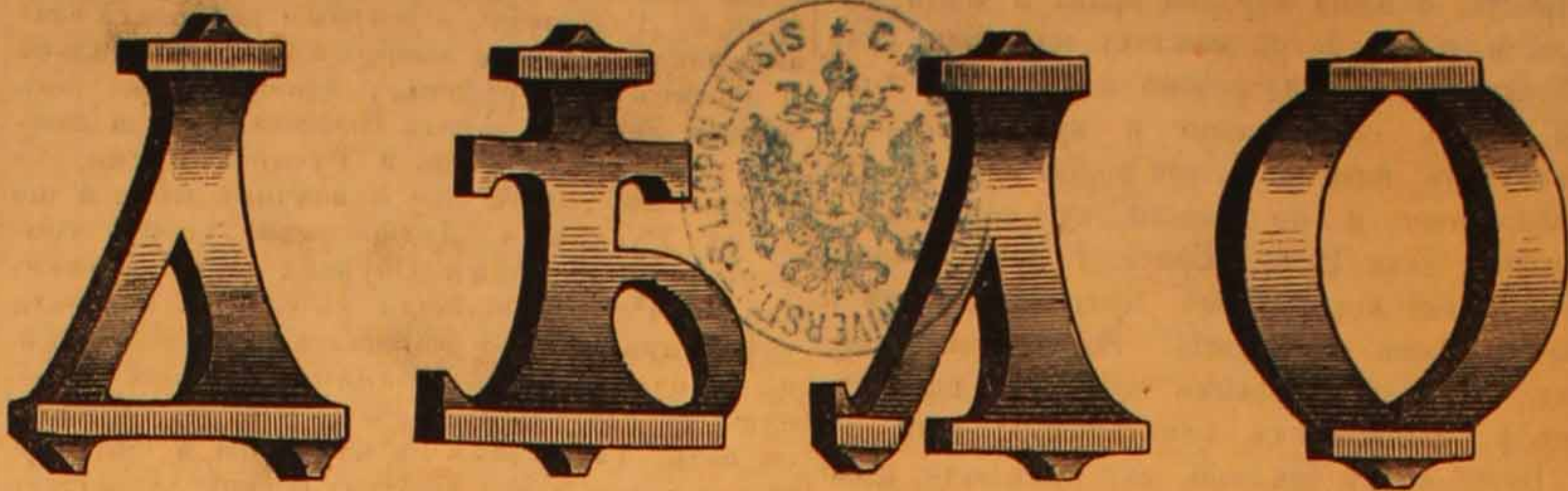

Выходитъ въ Львѣвъ ще Вторника, Четверга и Субботы
 кромѣ рукописныхъ свѣтъ) о 4-ой год. пошл. Литер. додатокъ
 „Библиотекы найнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. ар-
 кушъ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.
 Редакция, администрація и экспедиція подл. Ч. 44 улича
 Галицка.
 Всѣ листы, посылки и рекламация наложитъ пересылать
 подл. адресомъ: редакция и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул.
 Галицка.
 Рукописи не возвращаются только на попередне застере-
 женье.
 Подлинное число стоить 12 кр. а. в.
 Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. ътъ однокъ
 строчки печатной.
 Рекламация экспечатанъ вѣдлйѣ ътъ порта
 Предплату наложить пересылать вранко (найдлучше
 почтовымъ пересылкомъ) до: Администрація часописной „Дѣло“
 ул. Галицка, Ч. 44.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣлый рѣкъ . . . 12 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
 на пѣтъ року . . . 6 вр. на пѣтъ року . . . 6 рубл.
 на чвертъ року . . . 3 вр. на чвертъ рок. . . 3 рубл.
 съ дол. „Библиотекы“: съ дол. „Библиотекы“:
 на цѣлый рѣкъ . . . 16 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
 на пѣтъ року . . . 8 вр. на пѣтъ року . . . 8 рубл.
 на чвертъ року . . . 4 вр. на чвертъ рок. . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рѣкъ . . . 5 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
 на пѣтъ року . . . 2 50 на пѣтъ року . . . 2 50 рубл.
 на чвертъ року . . . 1 25 на чвертъ року . . . 1 25 рубл.
 Для Закарпатск. окрѣга Россіи:
 на цѣлый рѣкъ . . . 18 вр.
 на пѣтъ року . . . 7 50 вр.
 на чвертъ року . . . 3 75 вр.
 съ дол. „Библиотекы“: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рѣкъ . . . 19 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 вр.

Просимо всѣхъ П. Т. Предплатниковъ
 „Дѣла“ поспѣшити съ надсыланьемъ
 заледной предплаты, щобъ мы не бу-
 дили змушени перерывати Имъ вы-
 сылку нашей часописи.

**Школы народнй и ихъ впливъ
 на быть матеріальнй краю.**

Що не самі Русины въ повисше описа-
 ный способъ задивляються на школы, наведемо
 ще кілька голосѣвъ, поднесеныхъ минушого
 року въ соймѣ въ часѣ дебаты надъ уставою
 школьной.
 Гр. Рей говорилъ: „Що людъ нашъ не
 богатится, але съ каждымъ днемъ убожѣе и
 тратитъ подставу своего быту; що цѣлы массы
 маломѣщанскій, на-пѣвъ рѣльничій, на-пѣвъ
 торгово-промысловій, зникають въ поверхкѣ
 нашего краю, — того доказувати не треба. Въ
 переправѣ до лучшей будущности повиненъ
 законодавецъ постаратися о средство перепра-
 вы. Однымъ въ такихъ средствъ повинна бути
 добре и практично зьорганизована школа лю-
 дова. Людъ нашъ отримавъ вѣдливость поли-
 тичну, суспѣльну а надо все экономичну; а я
 не виджу институци, котра-бы его поучала,
 якъ мавъ тыхъ вѣдливостей уживати и якъ въ
 неи найлѣпшій выгадати користи. Вже-жъ
 школа повинна бути приготавлиемъ до житя;
 будущность ученика не може спускаться въ
 окая... Зъ одного тону не творится гармоніи, а
 въ нашѣмъ шкѣльництвѣ одинъ и той самъ
 тонъ, съ тою только рѣжницю, що завѣсгды
 о октаву вышій, въ мѣру степеневана шкѣль.
 Нашъ системъ чисто-энциклопедичный... А ту
 бракъ досконалого хлопа. Абы хлопъ, ремѣ-
 никъ и промысловецъ могли истнувати, треба
 имъ дати таке вихованье, яке имъ потрібне...
 Давно вывыскувано хлопа въ имени привиле-
 гий, — нынѣ вывыскують его въ имени рѣв-
 ности... Если хлопъ платитъ на университеты,
 — нехай ему вѣльно буде мати школу, яка
 ему потрібна...“
 Гр. Войтъхъ Дѣдушицкій казавъ: „Намъ
 здавалося, що до лѣтъ кілька все переробимо
 за помощью автономичного житя и родимого
 шкѣльництва; що швидко богатство займе
 мѣсце задавненой нужды; що освѣта вступитъ
 мѣсце темноты. Мы были оптимистами,
 то-жъ небагомъ наступило загальне розчарова-
 нье; по добѣ рожевыхъ надѣй — наставъ часъ
 kwasной критики, терпкихъ вымѣвокъ, а зара-
 вомъ и сумнѣвы... Засмучувъ не то, що не всю-
 ды суть школы — гѣрше ще то може, що
 нынѣ школы не ѡтпѣвдають своей цѣли...
 Намъ системъ не дозволявъ урядити школы,
 якъ того край потребувавъ. Занятье парубка
 або дѣвки не мавъ нѣчого спѣльного съ мину-
 шю наукою и по лѣтахъ парубокъ, котрый
 учащавъ до школы, не много рѣжнеться ѡтъ
 такого, котрого нога въ школѣ не постала...
 Не дивно ддятого, що родичѣ внеохочутся до
 школы, котру въ-раву витали съ радостею...
 Чимъ бѣльше равнинена людова школа, тымъ
 менше ѡтпѣвдна потребамъ люду... Ддятого
 и хлопъ маючий не посылавъ сына до школы;
 ѡтъ каже: „въ письма нема пожитку“... Цѣ-
 лую школы людовой повинно бути — поднести
 людъ цѣлымъ...“
 Якъ всюды, такъ и ту знайшлися и о-
 боронцѣ дотеперѣшной школы.
 П. Е. Черкавскій, членъ краевой рады
 школьной, говорилъ: „Не дається заперечити,
 що реорганизація школы потягнула за собою
 деякѣ користи. Сеть голосъ загальнй, що
 шкѣльництво наше ѡтъ р. 1873 значно посту-
 пило. Зъ рѣжвныхъ сторѣнъ чую, що учитель,
 вышшій въ семинарій учительскихъ, суть
 патриотичнымъ элементомъ въ нашѣй суспѣль-
 ности. Твърджено, що способъ, въ якій наука
 въ школѣ людовой удѣлявся, не ѡтпѣвдавъ анѣ
 нашимъ потребамъ, анѣ успѣбленю люду. Зъ
 тыхъ замѣтѣвъ много было не безъ певной

подставы; але насъ вивали уставы державы...“
 Шкода, що п. Черкавскій не сказавъ, якъ
 то користи принесла реорганизація школы?
 Може думать о бѣльшихъ платняхъ учите-
 льствъ. Що шкѣльництво ѡтъ 1873 р. поступило,
 тому не перечимо, бѣ-жъ масмо тройкѣ рады
 шкѣльнй, семинарій учительскй, побѣльшенный
 бюджетъ, и т. д. Але мы пытаемо: якій по-
 ступъ принесло шкѣльництво для люду, его
 освѣты и добробыту, а загальнй голосъ
 каже: жадного, ба, ще и людъ ѡтъ шкѣль
 ѡтравило.
 Щобы не здавалося, що только я такъ
 черно виджу, наведу ще, кромѣ многихъ по-
 высшихъ голосѣвъ, слова гр. І. Стадницкого,
 котрый казавъ: „Я переконався, якъ всѣ по-
 слы въ меншихъ посѣловестей, до якого ступеня
 устроѣи нынѣшнихъ шкѣль стався ѡтражю-
 чимъ для людности сельской“. Наложитъ за-
 уважати, що слова тѣи выреченѣ не Русинамъ,
 анѣ посломъ выбравымъ на Руси, але графомъ
 польскимъ ѡтъ Вислы. А если у Мазурѣвъ
 есть ѡтראה до шкѣль нынѣшнихъ, то що
 скавати о Русинахъ?
 П. Черкавскій величае ще патриотизмъ
 учителейъ, вышшыхъ въ семинарій. На
 тѣмъ власне терпятъ освѣта и добробытъ
 краю, що учитель не суть представителями
 науки, але политики.
 И гр. В. Дѣдушицкій, котрый, якъ мы
 видѣли се повисше, не дуже подхлѣбне свѣ-
 доцтво выдавъ для шкѣльництва, дальше по-
 тѣшавъ себе словами: „Але такъ але не есть:
 чи глянемо на людове шкѣльництво, чи на
 загальну освѣту народну, — треба пригадати
 собѣ, якъ стояли рѣчи 20 лѣтъ тому навадъ:
 шкѣль людовыхъ або не було, або стояли по-
 рожни. Урядженье шкѣль было такъ недо-
 статочно, що не лѣпше было громадѣ ѡтъ шко-
 лю, якъ безъ школы. Въ школахъ правитель-
 ственныхъ дѣти тратили часъ на граматичѣ
 языка нѣмецкого, котрого не розумѣли. Не
 кажу, чтобы въ школахъ нашихъ дѣлялося все,
 якъ потреба; мусимо звѣнати, знайшши
 той напрямъ блуднымъ. Намъ не було вѣльно
 урядити школу, якъ того нашъ край по-
 требуе...“
 Щобы шкѣль людовыхъ давнѣйше не
 было, — тому перечать статистичнй даты.
 Въ роцѣ 1869 было всѣхъ шкѣль 2.476, а въ
 1881 р. 2850. Ото-жъ за краевой рады шкѣль-
 ной, за лѣтъ 15 заведено шкѣль ледви 374.
 Чи давнй школы стояли порожно, того не
 знаю, але въ деканатѣ вѣражескомъ, хотѣи мы
 не мали екзекуци, они — бо самъ я ихъ ви-
 витувавъ — порожно не стояли. Навѣтъ „ля-
 ковки“ приносили хотѣ-бы той пожитокъ, що
 дѣти училися Бога хвалити и того, що до
 церкви потрібно. Нынѣ учитель Полякъ до
 церкви не пойдѣ, дѣтей туда не поведе, такъ,
 що дѣти и перекреститися не умѣють. Школы
 давнѣйшй, воли не були о много лѣпшими,
 бо мы не мали радѣ шкѣльныхъ, учитель-
 скихъ семинарій, пашалѣвъ, бо и нынѣ ка-
 вали учти ажъ трехъ граматикъ, и т. д. —
 были хотѣ о стѣлько лѣпшими, що край нѣ-
 чего або мало коштували. Нынѣ коштъ под-
 несено до пѣвтора миліона, а всѣ, якъ мы ви-
 дѣли, годятся, що дѣвса не лѣпше, але що
 разъ гѣрше...“
 Коли давнѣйше не много было пожитку,
 бо дѣти тратили часъ на граматичѣ языка
 нѣмецкого, то и нынѣ не лѣпше, де дѣти
 тратять майже весь часъ на граматичѣ языка
 польского, котрого такожъ не розумѣють, —
 часъ, въ котрѣмъ могли-бы чогось практич-
 ного научитися. Нынѣ не говорятъ, що не
 лѣпше громадѣ ѡтъ школою якъ безъ школы,
 — нынѣ говорятъ ще гѣрше, бо кажутъ:
 „школа або добра або жадна“.
 Мы видѣли, оборонцѣ нынѣшного шкѣль-
 нцтва васлалися уставами державнымъ, що
 не вѣльно было устроувати школы такъ, якъ-
 бы того нашъ край потребувавъ. Побачмо

сколькѣ въ тѣмъ правды.
 Посолъ І. Попель подѣвсь: „Найвыс-
 шимъ постановленьемъ зъ дня 25 червня 1867
 р. установивъ Найсвѣтшій Панъ краеву раду
 шкѣльну и упосаживъ еи въ прерогативы и
 привилеѣ... Отожь статутъ организаційнй
 краевой рады шкѣльной въ Арт. III. уступлѣ
 4 мовить: „Выготовленье загальныхъ проек-
 товъ науковыхъ системѣвъ, такожъ частко-
 выхъ проектовъ для шкѣль людовыхъ и се-
 редныхъ ѡтъ ухвалѣ соймowych въ пере-
 веденье вѣйти маючихъ“. Зъ того параграфу вы-
 ходитъ, що атрибуцію краю, на всякй слу-
 чай ненарушеною черевъ нѣваку уставу дер-
 жавну, есть — „установляти проекты науковй,
 якъ загальнй такъ и частковй“.
 На тов говоривъ п. Малецкій: „Краева
 рада шкѣльна ведля арт. IV регулятиву має
 право приписувати загальнй проекты науки и
 систематы для шкѣль людовыхъ, а навѣтъ и
 для шкѣль середныхъ, але она въ тѣи права
 не вѣйшла для неясности стилизаціи“.
 А п. Черкавскій самъ додавъ: „Мы по-
 кликуемо краеву раду шкѣльну, чтобы зъ того
 своего права робила ужитокъ“.
 То-жъ вымѣвку свою повалили самі члены
 рады шкѣльной, подерли заслону, за котру хо-
 валися.
 При неясности люде звикли толкувати
 право въ свою користь. Рада шкѣльна робить
 противно. Або она не чулася въ силѣ выпра-
 цювати плянъ наукъ, ѡтпѣвднй потребамъ
 краю, або она бере плянъ готовый нѣмецкій,
 бо ѡтъ для неи безъ працѣ доѣднй для
 убѣдныхъ цѣлей. Нѣколи однакомъ радѣ
 шкѣльной не прислугувъ право — ховатися по-
 за уставы державы, котрѣ еи не стояли на
 перешкодѣ.
 Стефанъ Качала.

Повѣнь въ Галичинѣ.

Нове, велике нещастье постигло нашъ
 край! Майже ѡтъ всѣхъ сторѣнъ краю доно-
 сить телеграфъ о величезныхъ выливахъ
 рѣкъ галицкихъ, о якихъ ѡтъ 1845 и 1867 рр.
 у насъ и не чувано. Не выплывае ще въ того,
 що о повеняхъ въ загалѣ у насъ такожъ ѡтъ
 того часу и не чувано. Противно, се нещастье
 ѡтъ давна вже сталося у насъ періодичне.
 Другій рѣкъ минае, якъ величезна повѣнь
 вруйнувала була майже тѣ самі мѣщевости,
 котрѣ и теперь зѣстали другій разъ вруйно-
 ванй. Ледви що 1882 рѣкъ завадъ нашому
 краеву миліонѣй страты, коли освѣ теперь на-
 дождять вѣсти о новыхъ, ще бѣльшихъ „не-
 обчислимыхъ“ стратахъ, о цѣлковитѣй руинѣ
 цѣлыхъ сель, нѣ, цѣлыхъ околиць, цѣлыхъ
 повѣтѣвъ! ѡтъ Кракова до Галича, на цѣлѣй
 просторони, обнимаючѣй кількасоть квадрато-
 выхъ миль, всюды одинъ только видъ — зни-
 щеня, одинъ только голосъ — войкъ раз-
 пуки.
 Найстрашнѣйшй, незапамятанй выливы
 лучилися въ долинѣ Сяну и его побѣчныхъ
 рѣкъ, дальше въ другихъ доплывахъ Вислы,
 якъ Вислока и Вислокъ и въ доплывахъ го-
 рѣшного Днѣстра, якъ Стрвѣжъ, Быстриця
 (пѣдбужска), Тысьмениця (дроґобыцка), даль-
 ше Лѣмница и ѡбѣ Быстрицѣ, плывучй коло
 Станиславова. Уплыне чи мало ще часу, поки
 (при неперестаючѣй слотѣ) воды хочъ на
 тѣлько опадуть, щобъ можна было бодай въ
 приближеню обчислити страты въ людяхъ,
 худѣхъ, будынкахъ, внаридахъ та заѣвахъ.
 Якъ колосальнй будутъ тѣ страты, можна
 вносити хочѣ-бы вже въ того, що въ самыхъ
 краевыхъ дорогахъ и мостахъ, поруйнованыхъ
 въ послѣднѣмъ тыждни, фондъ краевый поно-
 сить пѣсля дотеперѣшныхъ недокладныхъ об-
 числень, що найменше пѣвъ миліона вр. стра-
 ты! А дороги и мосты повѣтѣвъ та громад-
 скй! Адаже вже се одно буде для краю нашего
 ударомъ такъ тяжкимъ, въ котрого ѡтъ довгі

лѣта не буде мѣгъ вылѣчитися! Адаже се пе-
 рерывае головнй артеріи нашего экономичного
 житя и застае насъ якъ-разъ въ таку пору,
 коли мы богатѣ были самими только надѣи-
 ми, надѣями не на гадъ вргудуяюцу krajowi, але
 на гарно (мовъ на бѣду!) закавашися уро-
 жаѣ! И въ що-жъ теперь обернулись тѣ на-
 дѣй! Нынѣ тысячѣ а тысячѣ людей, недавно
 ще повныхъ надѣй, осталось безъ захисту,
 безъ кута, безъ худобы, безъ заѣвѣвъ и на-
 вѣтъ безъ рѣлѣ, котру воды змулили, зрыли,
 засыпали камнѣнемъ та колодами або навѣтъ
 выжолобили на еи мѣсци нове для себе ло-
 жиско. Що станеса съ ними? Кто поратувъ
 ихъ?
 Вже то нашѣ галицкй „акціи ратункѣвъ“
 славно собѣ, и заслуживали-бы бути выставле-
 ными на показъ цѣлому свѣту. Спѣвчутье въ
 людскою недолекъ стоимъ у насъ на такой са-
 мѣй степені розвою, якъ у першого лѣпшого
 варварского народа. Мы рѣвнородно глядимо,
 якъ десятки людей зъ нашего народа мрутъ
 въ голоду, холоду и недостатку време потраѣб-
 ного до житя. Се не говоримо только про ру-
 ску интеллигенцію, але про цѣлый край. Кра-
 евй запомоги, въ рѣдкихъ случаяхъ ухвалю-
 ванй, завѣсгды недостаточнй, найчастѣйше да-
 ванй въ формѣ зворотныхъ пожачокъ, причи-
 няются не до ратунку, але до оконечной руи-
 ны нещасливыхъ. Въ р. 1866 Гудулы волѣль
 гинути голодною смертею, нѣвакъ принимати
 краеву запомогу. Зъ оповѣданъ про рядовй за-
 помоги въ р. 1845 и 1848 мы могли-бѣ напи-
 сати цѣлу монографію, повну обурюючыхъ
 сценъ и оконечной руины сельнества. Въ р.
 1882 въ виду миліонныхъ стратъ, зробле-
 ныхъ повенями) соймъ львѣвскй ухваливъ
 ажъ — 10.000 вр. запомоги для потерѣвшихъ,
 не забуваючи про то ухвалити 30.000 на поль-
 скй театрѣ, 10 тысячъ для кованыхъ па-
 трѣвъ Змартвыхъстанцѣвъ, а зновъ въ 10
 тысячъ на иншй выдатки „ku uświetnieniu
 imienia polskiego.“ На одну громаду, котра по-
 несла около 100.000 вр. страты, выпало около
 100 вр. той запомоги!
 А шаршій свѣтъ, иншй краѣ австрійскй,
 иншй державы и народы Европы чи почуваетъ
 до гуманного и загально-людского обо-
 вянку, въ такихъ тяжкихъ невгодинахъ по-
 дати намъ и ѡтъ себе руку помочи? Деси мы
 того нѣколи не видѣли. Кромѣ невеличкихъ
 датковѣ цѣсарскихъ нѣкто анѣ не згадае по-
 ратувати насъ. На затоплений Сегединаъ або
 вруйнованй Тироль плывуть датки зъ всѣхъ
 сторѣнъ свѣта, въ Англии, Франціи и Россіи,
 для нихъ ухвалюе рада державна великй запо-
 моги, миліонѣй безпроцентѣй пожички на
 регуляцію рѣкъ, — однимъ словомъ, держава
 признаеся до своего обовязку и стараетъ уле-
 шати нещастье, постигше одну мѣщевѣтъ,
 розкладаючи его тягаръ на всѣ краѣ и чина-
 чи его черезъ те легкимъ. У насъ того нема
 и не бувало; Галичина, найбѣльша и найлюд-
 нѣйша провинція державы, полишуеся сама
 своей доли, мовъ та скалѣчена звѣрина, „не-
 хай выливуеся сама въ своихъ ранѣ, якъ мо-
 же и вмѣе“!
 И де-жъ жерело тыхъ нещастѣ? ѡтъ
 давного часу опиня публична вказала на нихъ:
 знищенье гѣрскихъ лѣсѣвъ и занедбанье регу-
 ляціи рѣкъ. Нѣщо намъ говорити обширно о
 тыхъ справахъ. Пригадаемо только тѣ дра-
 стичнй слова, котрѣ о тѣмъ говоривъ на дру-
 гѣмъ рускѣмъ вѣчу п. Нагѣрный и котрй цѣла
 наша Русь приняла съ окликамы обурена. До-
 сить намъ буде навести хочѣ-бы те, що по
 тому поводу написала краковска „Nowa Refor-
 ма“ въ ч. 142 въ д. 22 червня с. р.
 „ѡтъ кѣлько то лѣтъ край домагася регу-
 ляціи рѣкъ? Домагася! Выразъ се влѣи и
 неѡтпѣвднй. Жаль скавати, мы не домага-
 лись нѣколи, — мы просили, промовляли до
 розуму и почуту обоваку, якій въ кождѣй
 цивилизованѣй державѣ тяжитъ на прави-

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

„Правда“, литературный сборник, в доп-...
Иваномъ Франкомъ — вышли сии днѣи съ...
„Чорногорці въ Герцеговинѣ“. Авторъ, участ...

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ
Дръ Щастный Сельскій

бывшій ассистентъ профессора болѣзней жѣ-
ночныхъ университета вѣднскаго, Дра бар.
1082 К. Рокитанскаго 4-?

Товариство „Просвѣта“

при зближающихся испытанъ въ школахъ
народныхъ, подае до вѣдомости Радъ школьныхъ,
священниковъ, катихизитѣвъ, учителей и родичѣвъ...

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всѣмъ о. Дим. М. въ Дел. Рекламованій чи-
сла высылаемо, зарозомъ вносимо жалобу до Ди-
ректіи почтъ. О кѣлькѣ намъ здаеся, причина му-
сивъ лежати въ якомъ хибѣ при ѳбтираніи часо-
писнои, бо другій предилатникъ въ той самѣи мѣ-
сцевости не рекламувавъ до теперъ жадного числа.

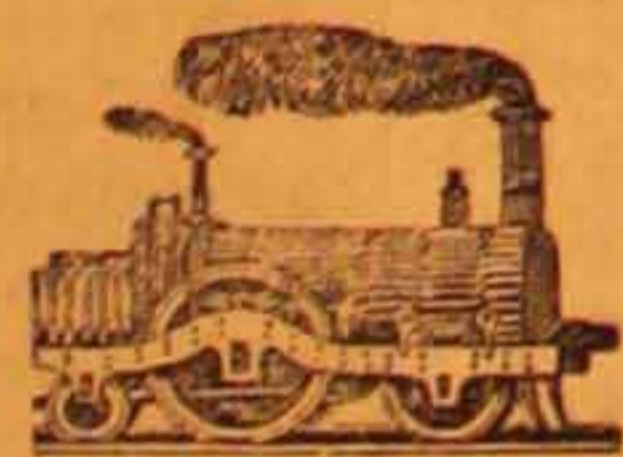
Аптика РУКЕРА во Львовѣ
1009 (52-?) поручае
конякъ лѣвчущій, правдивый Французскій
въ рѣжныхъ родахъ по цѣнѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр.
— такожъ малягу.

Въ Карльсбадѣ

принимати буде хорыхъ ѳтъ 1 л. Липня
Дръ В. Яворскій
Доцентъ хоробъ органѳвъ черевныхъ въ Уни-
верситетѣ Ягйлонскѣмъ.
Близша вѣдомѳтъ въ Карльсбадѣ въ кни-
гарни Гансъ Феллеръ, якъ такожъ въ мѣсцевыхъ
дневникахъ. (2-?)

Цѣс. кор. уприв. желѣзница Львовско-Черновецко-Яска.

Ч. 13059/У.

Достава рѣпакового олѣю.

На часъ ѳтъ дня 1 липня 1884 до дня 30 червня 1885 року розписуеся за
офертами доставу:
210 сотнарѳвъ метричныхъ рѣпакового олѣю свѣтляного и
570 " " " " до смарованя.
Оферты опечатаніи, належно заостемплеваніи и заосмотреніи въ написъ: „Оферта
на олѣю“ — належить внести найпѳзвѣйшше до дня 30 червня с. р. до години 11-тои
передъ полуднемъ въ Головиѳмъ Зарядъ у Вѣднѣ (I. Elisabethstrasse 9).
Передъ улывомъ того часу, належить рѳвно-жъ зложити вадиѳмъ въ высокости
5% вартости оферованыхъ матеріалѳвъ при головиѳи касъ у Вѣднѣ, въ зарядуюѳмѣ
комитетѣ въ Букарештѣ або такожъ въ Дирекціи руху у Львовѣ або въ Яссахъ.
Цѣны мають бути поданіи съ приставію до одной зъ стаяіи желѣзницѣ Львовско-
Черновецко-Яскаго, Кароля Людвика або желѣзницѣ Пѳвнѳчнои.
Разомъ съ офертами прислати и взорець олѣвъ.
Условиа доставы можуть бути переглянѣи въ зарядахъ матеріалѳвъ у Вѣднѣ, въ
Букарештѣ, у Львовѣ и въ Яссахъ.

Вѣднѣ въ червнѣ 1884.

Рада завѣдующая.

Выдаеъ и редакторъ: Иванъ Белой.

Подяка.

Отримавши въ даръ ѳтъ Свѣт-
лого Выдѣлу „Просвѣта“ 55 кни-
жочекъ для нашѳи молоденькой
читальни, почуваемо до милого
обовязку зложити за сѣбъ щедрый
даръ щиро подяку. Богъ заплать
Тѳбѣ, „Просвѣто“, трудяща робѳ-
тнице на нявѣ просвѣщеня бѣд-
ного народа, котрого бажаешъ якъ
найскорше довести до лучшой до-
лѣ. ѳтъ Выдѣлу читальни въ По-
столяць, дня 1 червня 1884.
Гр. Пелешокъ, голова читальни.

Учитель

Львовской школы народнои
Русинъ, педагогъ съ рутинѳи,
готовъ обияти на часъ ваканію
лекціи въ рускомъ домѣ. Подѳи-
маеся учти дѣти зъ школѣ наро-
днѳхъ и зъ низшихъ класъ гѣ-
мназїи. Близша вѣдомѳтъ въ ре-
дакціи „Дѣла“. 2-3

5000

останковъ сукна

(3 до 4 метры)

у всѣхъ краскахъ, на олѣ-
ги мужескїи, на загортки,
жѣночїи мантлѣ ѳтъ дошу,
на жѣночїи платьѣ — роз-
сылае за послѣлатою за
останокъ по 5 гульд.

L. Storch, Brünn.

Останки не до влодѳи
принимаетъ назадъ. Взѳрїи
высылаютъ по присланою
10-крейцаревой марки.
1061-13-52

Реальность

складаючися зъ мешканъ о 3
комнатахъ и кухнѣ, въ садѣ
ѳ добѳрнѳхъ деревахъ, зъ бу-
дынокѳвъ господарскихъ, ма-
юча поля орного и лукъ 22
морги, положена

въ селѣ Серны

ѳ 2 милѣ дороги ѳтъ Мостискъ,
есть до проданя зъ вѳльной
руки мѣсцевого душпаствѣ-
ря. Почта Краковецъ.
1114 (3-3)

Фольварокъ

близько Львова складаючийся зъ
500 моргѳвъ орного поля, 300
морг. сѣножатѣи и пасовиска
вразѣ съ правомъ пропинаціи,
засѣвомъ, и т. п. ѳддаея каждой
хвилѣ зъ вѳльной руки

въ аренду.

Близша вѣдомѳтъ пѳдъ адре-
сою: А. М. Лыбагъ, ул. Жовкѳв-
ска ч. 62. (2-3)

Учителька

съ квалификаціею, съ кѳлькѣ-
найчатѣлѣтноу цракткою, може
обияти посаду на селѣ або яко
корепетиторка на часъ ваканіи або
на часъ необмеженный. Може на-
учати языка нѣмецкого, грѣ на
фортянѣи, граматикально фрау-
цского языка; хлѳнцѣвъ пригото-
вляе до школѣ нормальныхъ и здае
съ ними опыты, а дѣвчатамъ у-
дѣляе и высшой науки. (1-3)

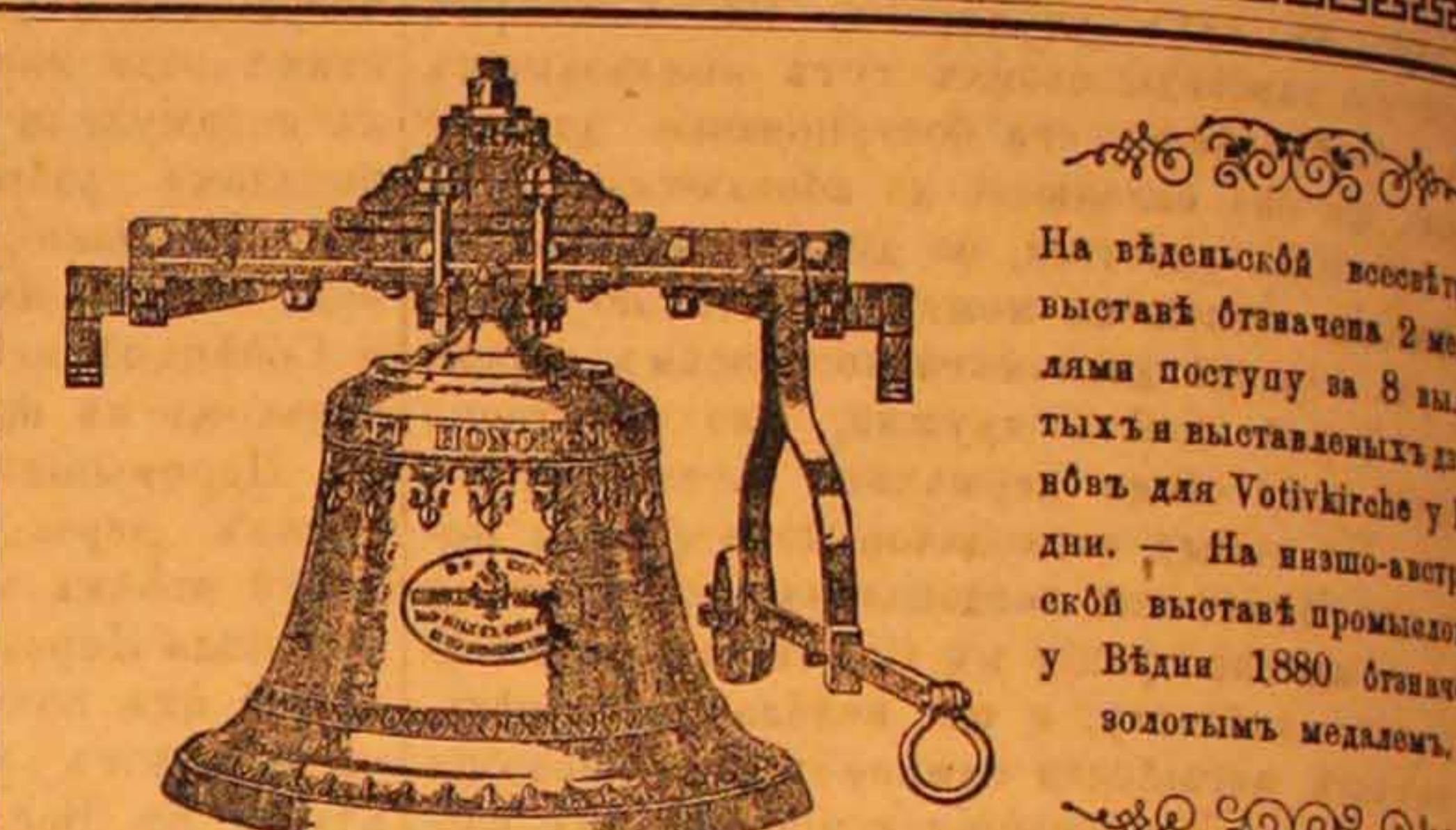
„МЕРТВІ ДУШѢ“
гумористична повість Миколая Гоголя съ поргге-
томъ автора и „Словомъ ѳтъ Выдавництва“ (278 сто-
рѳвъ великой 8-ки).
Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересылкою почтовою 2 зр.
Дѳстати можна въ администраціи „Дѣла“ и въ
книгарни Стравинскѳкѳи.

Тѳлько що выйшовъ зъ печати
за призволенїемъ Ёго Преосвященства Еп. Сильвестра Сем-
братовича накладомъ К. У. и Субки
„НАР. РУСКІЙ МОЛИТВЕННИКЪ“
въ побѳльшѳмъ и поправленѳмъ выдано.
МОЛИТВЕННИКЪ той, обнимаючїи 34 аркушѣ дру-
ка (560 сторѳвъ) въ форматѣ вкуснои бѳжки, на великой
паперѣ, безъ оправы — коштуе лишѣ 1 зр.
МОЛИТВЕННИКЪ оправленый цѣлый въ полотно, съ
ѳтисненнымъ золотымъ крестомъ на передѣ и съ шѳ-
туркою — коштуе лишѣ 1 зр. 20 кр.
МОЛИТВЕННИКЪ той самѣи на звычайной паперѣ и въ
звычайной оправѣ (пѳвъ-полотно) коштуе лишѣ 90 кр.
МОЛИТВЕННИКЪ меншїи для дѣтей, обнимаючїи 21 ар-
кушѣвъ друку, ѳтвѣтнїи на нагорды для дѣтей, оправ-
леный въ пѳвъ полотно — коштуе лишѣ 60 кр.
Купуючимъ паразъ найменше 10 экземплярѳвъ
даеся ѳтвѣтнїи рабѳтъ.

Оздобнїи экземплярѣ бѳльшого МОЛИТВЕННИКА
для ЖЕНЩИНЪ на великовѣтѣи паперѣ, оправленїи
въ кожу вкуснои цѣтѣи и въ аксамитѣ, съ сѣрѳвомъ
або позолоченоу оковою, съ позолоченѣмъ картона —
коштуютъ 3, 4, 5.50 зр. и выше.

Всѣ роды выше наведенѣхъ дорожнихъ и дешѣ-
шихъ Молитвенникѳвъ можна набути въ звѣстнѳи со-
лидаѳи фирмѣ

Въ Перепечатнѳмъ Заведенїи
МИХАИЛА СЮЖАРСКОГО
въ домѣ Стравинскѳкѳи Института.

Цѣс. кор. надворна ѳтливарня дзвѳнѳвъ и металлу
Петра Гильцера въ Винеръ-Найштадтѣ
(Peter Hlizer In Wr.-Neustadt) 989 (13-24)
поручаеся для замовленя дзвѳнѳвъ всякомъ величини и звучности.
За попередъ означенїи звукъ або чисто-гармонїиный акордъ цѣлого
дзвѳну гарантуеся.

Гармонїиный дзвѳнѳвъ дзвѳнѳвъ пристольныхъ съ че-
стѣлымъ сильнымъ звукомъ коштуе:
Зъ сѣрѳво-бѣлого никлю: Зъ альпаки и моску:
1 дзвѳнѳвъ съ 4 дѣвниками 15 зр. 1 дзвѳнѳвъ съ 4 дѣвниками 10 зр.
1 " 3 " 12 зр. 1 " 3 " 8 зр.
Тая ѳтливарня существуетъ ѳтъ 1838 року и доси выдѣла 3946 бѳльшихъ
дзвѳнѳвъ въ вѣзѣ 1,080.370 килогр. — Сплата такожъ на раты.

Складъ фабричныхъ красокъ, лѣкерѳвъ, повѳстѳвъ, про-
дуктѳвъ хемичныхъ зарозомъ и торговля матеріалѳвъ

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

1104 (42-?) во Львовѣ, Ринокъ

Краски олѣиїи
зѳвѣмъ готовїи до умитку, до
малюваня дверѣи, ѳконѣ, помястѳвъ, да-
хѳвъ, домѳвъ, огородовыхъ заридѳвъ и
господарскихъ, заридѳвъ рѳльничихъ
и т. д.
КРАСКИ
олѣино-лѣкерѳви и бурштиново-лѣкерѳви
масу до запусканѣи помѳстѳвъ
власного вырѳбу, найлѣпшого рода
лѣкеръ до помѳстѳвъ,
лѣкеръ до школѳныхъ таблицѣ
наѳдобѳрѳйшїи
лѣкеры повѳзовїи правдивїи
англїйскїи зъ фабрикѣи Wilkinson, Neu-
wood и Clark въ Лондонѣ,
всякого рода лѣкеры до робѳтъ
внутрїшнихъ, вѣншнихъ, де-
рева, желѣза и шкѳрѣ.
Краски сухїи всякїи роды:
анилиновїи,
до красной ялѣи
" матерїи,
друкарскїи, бронзы (золотый поро-
шокъ), золото въ аркушахъ,
ростнїи въ пльнѣи,
для переплетнѣи,
тушовїи акварелѣи въ гуанчакѣхъ и
лѣсочкахъ,
акварелѣи вохнїи въ трубочкахъ и
мушляхъ,
до малюваня порцелѣнѣи,
олѣиїи въ трубочкахъ до робѳтъ ар-
тистичныхъ.
Средства до ретушования, олѣиїи и
вернїкѳи до робѳтъ артистичныхъ,
позѳлѣ, малярскїи полотна, палеты
сталюги и всякїи приборы до малю-
ваня и рисованя.
Артикулы для ѳльварнѳвъ:
Смаровно до желѣзныхъ осѣи,
одна до машинѣи,
теръ газовой,
цементъ и гипсъ,
китъ, асѣальтъ,
антимурлїонъ,
карбоневїи квасъ и другїи средства де-
спѣвѣкїи
Приряды пивничїи:
Шпунты и чѳпы до бѳчокѣи,
корки до бутылѳкѣи,
капелѣи до бутылѳкѣи,
маса до лѣкованя бутылѳкѣи,
машинѣи до корвовай бутылѳкѣи,
" бѳчокѣи,
" " бѳчокѣи,
тирбушоны,
машинѣи до мытѣи ялѣи,
пипы до бѳчокѣи.
Артикулы гумѳви,
книжки гумѳви до газу и до стѣи
воды, вина, пива, квасу; пльнѣи гумѳви
и пр.
прѳстирала гумѳви.
Пасы до машинѣи и молѳтънѣи зъ на-
лѣпшихъ шкѳрѣи бѳльшѳкѣи и мѣи
ширинѣи.
Гурты до машинѣи, вужѣи конѳланїи.
Руры цїновїи и олѣиїи.
Шрѳтъ, льѳти и кулѣ.
Порошокъ на мохѣи и молѣи, тапѣти
на комахѣи, камѳора и перѳцѣи ѳлѣи
Артикулы тоалетѳви, мыла тоалетѳви.
Extraits d'odeur, Eau de Cologne,
лѣиїи и помады.
Лѣкъ до печатаня.
Чорнїло до писаня, до гетѳграфїи,
червоѣи, синѣи, чорнѣи, до заплѣи блѣи
и автографїи.
Краски до печатокѣи, гуаъ и вагѳтъ
розпушенїи.
Китъ до сѣла и порцелѣнѣи.
Смаровико непромакуюче и
шкѳру.
Смаровико на копыта съ сма-
ромъ ужатку.
Тѳвѳтъ до оружїи.
Лѣкеръ до чѳвѳтъ чорнѣи, мѣиїи
и мѣиїи.
Чорнїло до шкѳрѣи.
Аптурѣи до консервованя шкѳрѣи и пр.
Все по найѳдѳвѣйшїи цѣмѣи.
Цѣннїки спеціалїи на жаднѣи грѣи
и гласѳ.
При замовленяхъ за послѣдѣи,
гою просятъ ѳ присылѣи посылѣи ѳр-
ми, котра выстарѣла-бѣ хочъ на олѣ-
ченѣе тамъ и назадъ коштуе посылѣи
на олѣучай недѳбрана посылѣи.
ѳтъ осенїи року 1884 въ Вѣднѣ
спѣмъ домѣ

Зъ друкарнѣи